

[Pelle Voigt]

såkalde parlamentarikere har nogen plads i Europarådets parlamentariske forsamling, fordi de ikke er demokratisk valgte, og at de vil stemme for en af de to foreslåede dagsordener, om hvilke vi stadig venter spændt på en forklaring på, hvad forskellen egentlig består i, men også hr. Bjørn Elmquists parti og måske især hr. Bjørn Elmquist selv som formand for Europarådets juridiske komité vil indtage det standpunkt, at kompromiserens tid er forbi, at disse ikke-demokratiske valgte parlamentarikere ikke har noget at gøre i Europarådet.

Selv om jeg, indrømmet, af og til har svært ved at forstå alt, hvad hr. Ole Bernt Henriksen siger på det konservative folkepartis vegne, forstår jeg, at også hr. Ole Bernt Henriksen har problemer med at acceptere, at der skulle eksistere et demokrati i Tyrkiet, at disse parlamentarikere skulle være demokratisk valgte. Hvis jeg ikke helt har misforstået hr. Ole Bernt Henriksen, skulle der også dér være en mulighed for at få støtte til en af de to foreslåede dagsordener, hvilken det så bliver.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Ja, jo, ja, det er såmænd rigtigt nok, det kunne man godt sige, men vi har nu det synspunkt, at i dette øjeblik er der en undersøgelse i gang, og medens retten sidder, skal man ikke udtale sig. Derfor skal jeg på regeringspartierne vegne tilkendegive, at vi vil undlade at stemme til begge dagsordener. Jeg ved, at der er en kollega, der har en nuance at tilføje til det, jeg siger. For os er det ikke afgørende, hvis navne der står på de to dagsordener.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg skal allerførst svare på de spørgsmål, som blev rettet til mig af hr. Pelle Voigt.

Jeg er ganske uenig med hr. Pelle Voigt i den vurdering, at det skulle være dette kompromispapir, som vi har talt om et par gange, der var afgørende for, at tyrkerne blev siddende. Det passer ikke. Som jeg ser det – som jeg tidligere gjorde rede for det, det var specielt til hr. Gert Petersen – har vi nogle statutter i Europarådet, som ikke er særlig gode, men som de er, som de har været i mange år, kan vi ikke ændre dem lige her og nu med så kort varsel. Det betyder, at så

længe der ikke direkte er truffet beslutning i forsamlingen om, at man ikke vil godkende mandaterne for in casu tyrkerne, så sidder de der indtil videre. Det er problemet, og det kompromisforslag, jeg var med til at prøve at stable på benene, prøvede netop på at komme uden om den situation ved at skabe en observatørstatus af helt speciel art ved, at tyrkerne selv deltog i det.

Lad mig lige komme med et par bemærkninger til noget andet af det, hr. Pelle Voigt sagde, og som også VS' ordfører var inde på.

Jeg synes, at den holdning, man indtager, ikke er særlig konstruktiv. Den fører ikke til det mål, som dog må være det mål, vi alle sammen har: at få forbedret situationen i Tyrkiet, hvad menneskerettigheder og demokrati angår. Hvilken gavn ville dog de mennesker, der er i klemme i Tyrkiet, have af, at Tyrkiet blev smidt ud af Europarådet? Jeg tror ikke, at de ville få nogen gavn af det. Jeg tror snarere på, at man kan hjælpe ved at holde dem inde i et forpligtende samarbejde. Jeg har lyst til at sige, at man kan vaske sine hænder så meget, at armene til sidst falder af, og hvilken glæde har de af det derude? Det er, som om vi vil indføre dødsstraffen i Europarådssammenhæng over for et af medlemslandene.

Hr. Ole Bernt Henriksen har jo allerede sagt, hvordan vi stemmer til de to dagsordener, og derfor skal man ikke rigtig blande sig i, hvad for en af dem man helst vil afholde sig fra at stemme til, men jeg synes umiddelbart, at det er lidt mærkeligt, at folketinget »konstaterer« ting, som i øjeblikket verserer for Menneskerettighedskommissionen i nærmest en retssag. Hvis vi så erklærede os overbeviste om, at menneskerettighederne krænkede, men at vi ligefrem føler – uden at ret mange i denne sal har fulgt Tyrkietudviklingen bare tilnærmelsesvis, som hr. Pelle Voigt eller flere af os andre har gjort – at vi kan sætte os på den høje hest og på flere tusinde kilometers afstand »konstatere«, synes jeg er lige lovlig flot.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Det er lige ved at være dagens vigtigste spørgsmål, det her, og derfor er det så svært at besvare, det erkender jeg blankt. Hvilken dagsorden er den bedst formulerede? Jeg